

Danmark

Foranstaltninger mod Sædelighedsforbrudene.

Ved et Møde af „Danst Kvindesamfund“, afholdt i Odd-Fellow-Palæets mindre Sal, København, om Aftenen den 26. Juni vedtoges følgende Resolution:

„Foranlediget ved de hyppigt forefaldne grove Sædelighedsforbrudene opfordrer Forsamlingen paa et af Danst Kvindesamfund afholdt offentligt Møde i København Regering og Rigsdag til snarligt at tage under alvorlig Overvejelse, hvilke Foranstaltninger der maatte være nødvendigt at træffe til Bævn mod saadanne Forbrudene. Forsamlingen tillader sig i saa Henseende særlig at henlede Opmærksomheden paa Nødvendigheden af en ændret Behandling af de saakaldte „formindst tilregnelige“ Forbrudene og i Forbindelse dermed paa det ønskelige, at der her i Landet oprettes Anstalter — navnlig et Kriminalasyl — til Anbringelse af saadanne Individuer, hvis Indespærring er nødvendig for Samfundssikkerheden og som ikke naturlig kan finde Ophold i de nu bestaaende Straffeanstalter.“

Der holdtes flere Tale.

Frl. Helene Berg, der havde budt Velkommen paa Kvindesamfundets Vegne, indledede Talernes Række. Hun gjorde Front baade mod Autoriteterne, der ofte ved ansvarssløse Egeghidigheder viste, hvor lidet de forstod deres Pligter, og mod den Betragning, som kunde sammenfattes i de Ord: „Her er Forbruderen, hug saa Hovedet af ham!“ Den Dødsrigtighed, som vidste om en Mand, at han stadig forfulgte Børn, og som lod ham drive sit Spil, til han endte i den store gruopvækkende Forbrudelse, — den Dødsrigtighed, som vidste om en Mand, at han havde gjort Front baade mod Autoriteterne, der ofte ved ansvarssløse Egeghidigheder viste, hvor lidet de forstod deres Pligter, og mod den Betragning, som kunde sammenfattes i de Ord: „Her er Forbruderen, hug saa Hovedet af ham!“ Den Dødsrigtighed, som vidste om en Mand, at han stadig forfulgte Børn, og som lod ham drive sit Spil, til han endte i den store gruopvækkende Forbrudelse, — den Dødsrigtighed, som vidste om en Mand, at han havde gjort Front baade mod Autoriteterne, der ofte ved ansvarssløse Egeghidigheder viste, hvor lidet de forstod deres Pligter, og mod den Betragning, som kunde sammenfattes i de Ord: „Her er Forbruderen, hug saa Hovedet af ham!“

Efter hende talte Prof. Høffding. Han sagde bl. a., at vor Tid trænger ikke til en Retfærdigheds Gudinde med Bind og Øjne. Vi vil, at Retfærdigheden skal være seende; den skal bruge sine Øjne, se ud i Fremtiden, hug Straffen fører til, og se tilbage, ikke for at hæve, men for at forhindre, hvad der er sket, og hvorfor det skete. Jo mere de n Hensigt er den levende: at forebygge, at værne og at søge at indvirke paa Forbrudene, des højere staar et Lands Straffevæsen. Erfaringen har vist os, at der er en Slags Menneker, for hvem herten Fængslet eller Hospitalet passer, og som Samfundet hidtil har staaet saa underligt hjælpeløst overfor. Vi maa have Anstalter, hvor saadanne Menneker isoleres. En fransk Læge har sagt: „Ethvert Samfund har de Forbrudere, det forsjener.“ Lad os haabe, at vor Samfund maa forstaa at have saa faa Forbrudere som muligt!

Kriminalretsæksfor Schou betone, at Antallet af Sædelighedsforbrudene just ikke var saa forfærdelig stort. Men disse Forbrudene var i sig selv saa farlige, at de manede til Erfierant. Man maatte dog vogte sig for Illusioner og ikke tro, at der var saa særdeles meget at udrette. Mennekestens Sammenhængning i store Byer skabte erfaringsmæssigt en særlig god Jordbund for Sædelighedsforbrudene; alene af den Grund maatte man være forberedt paa at faa flere Forbrudere at kæmpe med. Et betydningsfuldt Middel var Afkaffelsen af overdreven Alkoholindtagelse, og der kunde udrettes noget godt ved, at Politiet i højere Grad eftergik vore Parter og Ulykkelige (Hør!) og ved en Forøgelse af Landpolitiet. Dernæst burde Forældre, hvis Børn havde været udfatte for Efterstræbelser, straks gøre Anmeldelse derom. Den, der ikke hjalp til Forbrudernes Waagværelse, gjorde sig til, at han kunde forsvare sig overfor andres Børn. Men nu Straffene? Man maatte ikke vente sig for meget af dem. Lovens Straffetrusel havde

naeppe altid Rægt overfor den, der handlede i fanfelig Ophidselse. Dog var der vel nok et opdragende Moment deri, at man vidste, at der til visse Forbrudere var knyttet en særlig streng Straf. Derved indbantes det i Bevidstheden, at disse Forbrudere var særlig slemme. Egelige perverse Individuer, som stadig faldt tilbage til Forbrudene, burde under alle Omstændigheder ustadeliggøres for bestandigt eller saa længe de var farlige, — hvilket i Reglen vilde siges for bestandigt.

Et Stønhedens Hjem.

Ny Carlsberg Glyptothek.

Den 27. Juni indviedes Ny Carlsbergs Glyptotheks Ruppelbygning med Winterhaven og den nye Bygning til Antiksamlingerne under stor Højtidelighed. Foruden mange andre af Hovedstadens Notabiliteter var Kongen og Dronningen tillige med flere af Kongefamilien til Stede. Dr. Carl Jacobsen holdt Indvielsestalen, hvori han bl. a. sagde: Enhver, som har været i Vatikanet, har fornummet den vældige Fælle, naar man er kommen halvvejs igennem Samlingen, da at komme ud i Velbederegården og hvoile lidt ved Springvandet, inden man tager fat igen. Det er ikke en anden Sag at gaa i timevis og se paa Kunstværker uden at trættes derved.

Jeg fik da Ideen til denne Winterhave. Den skal først og fremmest være en Hvileplads imellem de to Samlinger, men den skal tillige give Glyptotheket en ejendommelig Karakter. Det er altid tilfældet at se noget, som ikke findes andre Steder. Det hænger sammen med det, jeg sagde før. Den skal borttage det museumsagtige, som, trods alle mine Bestræbelser for at frigøre mig derfor, ikke helt har kunnet undgaaes.

Det er derfor, jeg har kaldt Samlingen Glyptothek for at betegne, at det ikke skal være et Museum af den almindelige Art.

Men endelig skal Winterhaven gerne drage Folk til Glyptotheket. Vi Danste har meget mere Forstand paa Blomster end paa Kunstværker, og jeg tænker mig, at det Grønne om Winteren kan drage Folk herind, og naar de da ser paa Palmene, falder der maaske ogsaa en Tante af til Statuerne.

En Beskrivelse af Ny Carlsbergs Glyptothek skal vi meddele.

København har faaet en ny Sædelighed af høj Rang, et Kunstens Hjem, der vil vække Opmærksomhed langt ud over Landets Grænser. Disse høje, lyse Sale med de tofaldne Mosaikgulve og med Loftsdeltorerne vælsende Blomstermotiver danner en pragtfuld Række om de værdifulde Ny Carlsbergste Samlinger, der nu alle er installerede her. Nest betagende virker den straalende Winterhave under den høje Kuppel, og den fornemme romeriske Festsal med Marmorsøjlerne, Mosaikbasisset og de marmorfladede Vægge. Mellem disse to imponerende Rum er der over en Portal anbragt denne Inddrift:

Lidt det kun baader, at Mesteren Huset opbygger, Bygger ej Herren med ham og dets Grundvold betragter.

Mennekestens Haab, Hører ej Herren hans Raab, Bliver til flugtige Stygger.

Winterhaven og den romeriske Festsal, — det er Rum, der fylder Sindet med en festlig lys Stemning og højtidelsfuld Beundring. Men her antænk at de mange mindre Sale har sine særegne Stønhed, og der er et Række af Detailler, som man først fuldtud tilseger sig gennem lang Tids Forhøjelse og Besuuen.

I Anledning af Indvielsen har Dr. Carl Jacobsen i et stateligt Værelse holdt Ny Carlsbergs Glyptotheks Tilblivelse.

Vi vil langt fra nægte Betydningen af et saadant „Stønhedens Hjem“ for Københavns Befolkning, heller ikke vil vi underbyrde Dr. Carl Jacobsens saa dygtige og Hilsynelæbende uegennyttige Bestræbelser. Men vi kan ikke lade være at tænke paa, at det hele er hent ved hans „Værelse“.

Der er vist alligevel noget bagvænt i Samfundet i at hjælpe Arbejdsklassen til at svælge i Værelse, og saa for de Renge, de betaler for dette, at de har et Forlystelsesfæstet — til Pris for Belgæren — Olybgeren! Vi læser dog langt hellere om Afholdsbævegelsens Fremgang derhjemme. Den hjælper til at bringe Stønheden ind i de enkelte Hjem.

Jordefærd. Universtitetsboghandler G. E. G. Gad jordedes den 26. Juni ved Middagstid fra Vor Frue Kirke.

Paa Baaren var henlagt signerede Blomsterdekorationer fra Universtitetet, Danst Boghandlerforening, Nordst Boghandlerforening, Boghandlerklubben, Danst Provinsboghandlerforening, Sortimentboghandlerforeningen, Boghandlermedhjælpernes Pensjonsforening, Journalistforeningen, De forenede Papirfabrikker, Bog- og Papirhandlerbudenæs Hjelpeforening, Udvalget for Folkeoplysningens Fremme, Elias - Rirrens Komitee, Personalet i G. E. G. Gads Universtitetsboghandel og Postadressesbogen for Kongeriget Danmark.

Agl. Konfessionarius Pauli døde i sin Tale ved den afdødes begravingsfulde Livsgerning. Der var dem, for hvem alt forud var lagt til Rette, saa de kun behøvede at gaa ind i en godt begyndt Gerning, men andre var som Nybggerne, der selv maatte opde deres Mart. Gad var en af disse sidste. Ved Udholdenhed, Dygtighed og Energi naaede han frem i første Række blandt sine Standsfæller, og han saa, hvorledes Sønerne fortjante hans Gerning. Derfor var hans Liv, om han end havde haft sine Sorger, et intetligt Liv.

Slægtninge og Medlemmer af Universtitetsboghandelens Personalet har Riksen ud. Den førtes til Ks Hstens Kirkegaard.

Universtitetsboghandler Gad, der var Søn af P. Chr. S. Gad, Biskop over Holland - Falster Stift, døde den 21. Juni 75 Aar gammel. I Anledning af hans Død skriver „Ar. Dgbl.“:

I Boghandler Gad har den danste Boghandlerstand mistet en af sine Veteraner, en Mand, der har indlagt sig store Fortjenester af danst Boghandels Udvikling. Han har bidraget til at holde de gode Traditioner i Hævd og derved dannet en pavnlig Modvægt mod Tendenser i Retning af at gøre Forlagsvirksomheden til en Slags Engrosforretning.

For den senere Tids Vedkommende behøver man blot at henbise til et Værelse som Trap: „Danmark“ for at finde Et eksempel paa, hvorledes han var rede til at ofre endog betydelige Summer for at tilvejebringe noget haabe i videnskabelig og kunstnerisk Henseende hyppeligt og H Dels enestaaende.

Men dette Værelse er kun et enkelt af de mange betydelige, der i den Række af Aar, Universtitetsboghandler Gad har drevet Forlagsvirksomhed, er udfømt under hans Ansvar.

Vi behøver blot at pege paa de mange, særlig juridiske, filosofiske og teologiske Værker, som f. Eks. Biskop Martensens Erit og Dogmatik, der er udgaaet fra dette Forlag. Men foruden at være Forlægger for en stor Del af den danste videnskabelige Litteratur, der i over en Mennestealder har sat dybe Spor i vort Mandskab, har den afdøde indlagt sig særlig Fortjeneste ved sin Virksomhed for Udredelsen af nordst og svensk Litteratur her i Danmark, en Virksomhed, der fortjener saa meget mere Paakendelse, som den naeppe har været den taknemsligste.

Den store Anseelse, han nød saavel blandt Fagfæller som i videre Kredse, skaffede ham hurtigt en Række Tillidshæver, som han udførte med den største Samvittighedsfuldhed. Fra Aars 1856 har han udgivet „Danst Bogforlegelse“, som han alt havde redigeret fra 1851.

En Helt Ulykke i Eskrom Ss. Søndag den 17. Juni dræbte i Eskrom Ss en ung, 22-aarig Pige, Frl. Gjstrup, Datter af en Skrabdermester Gjstrup, som bor paa Bærnedamsvej Nr. 11, København. Om denne sørgelige Ulykke med-

dele „Ar. Dgbl.“ følgende Entfælder:

Tre unge Damer, Søstrene Rancy og Clara Gjstrup, og Frl. Hansfine Petersen, opholdt sig ved Middagstid ved Røddeboholt. De var da i Selskab med en Assistent Aug. Holm, som er ansat i „Danst Rejsebureau“.

Rejret var varmt, og de fik Luft til at gaa i Vandet.

De blev da ordnet saaledes, at Damerne gik ud paa den ene Side af et lille Krat, Holm paa den anden Side.

Noget efter at Holm var kommen af Tøjet og ud i Vandet, hørte han lystige Hvind, som fortonde, at nu var de unge Piger ogsaa kommen saa vidt.

Saa pludselig blev alt stille. Forfækket lode han til, anende, at der var sket en Ulykke, og desværre var det saa.

Ingen af Damerne var til at se. Resolut laabede han sig paany i Vandet og svømmede ud. Nogle Meter fra Land bliver Søen pludselig meget dyb. Der saa han de to staa nede paa Bunden — Frl. Petersen og den ældste Frl. Gjstrup — sikkende fast i Mudderet. Han dykker, faar fat i den enes Haar, trækker hende op og svømmer ind med hende. Saa ud igen og ind med den anden.

Tilfældet tog sig af dem og fik dem kaldt til Live, medens den fætte, unge Mand svømmer ud for tredje Gang.

Men han maa længere ud. Til sidst finder han den anden Frl. Gjstrup, staaende paa Bunden — med 7 Meter Vand over Hovedet.

Han dykker og dykker, Endelig faar han hende op. Men hun er død. Han søger hele Vejen ind at holde hendes Hoved over Vandet — men Livet er for længe udløst.

Den unge Helt er kun 18 Aar. Men han har vist, at han er en Mand.

Sulthte. — Dtte Mand dræbte. — Temastet Stonnert „Bertha“ af Esbjerg, Kaptajn Røstholm, paa Rejse fra Rio de Janeiro til Hamburg, er den 20. Juni i Nærheden af South Goodwin kollideret med Dampskibet „American“ af Rotterdam.

„Bertha“ sank umiddelbart efter Sammenstødet.

Af Besætningen reddedes kun Kaptajnens Søn, Peter Røstholm; de øvrige otte Mand antoges at være dræbte.

„American“ tog ingen Stade og forfattede Rejsen til New York.

Udenrigsministeriet meddeler: Vedværende Stonneren „Bertha“ forliss telegraferer den danste Generalconsul i London den 21. Juni: „Røstholm fortæller: Reddedes ved at springe over Bord afladt. Rejsen fuldt paaklædt, klængede sig til Skibet og gik ned med dette, hvorfor frørgtes omkomme.

Han opgiver følgende Navne: Kaptajn Hans Jørgensen af Frederikshavn, første Styrmand Edward Eriksen, Drammen, Matros Johan Victor Carlsen fra Finland, Leimatros Nis Knudsen, Hølfed, Jungsmand Jens Peter Mortensen, Nordby, Hans, Leimatros Jens Peter Jensen, Hindby, Hans, Passagerer fra Rio Grande Smedermester Niels S. Jensen med Hustru Karen, Sønderbo, Hans“. Kaptajn Røstholm var død paa Rejsen før Ulykken.

Ulykds oplyser, at den forliste Stonnert „Bertha“ ikke kom fra Rio de Janeiro, men Rio Grande del Sul.

Et smukt Træt. For ca. 25 Aar siden saa en ung Mand sig i Hjerring, og da han ingen Slægtninge eller Venner havde, samlede en Del Beboere 3-400 Kr., for hvilken Sum han fik sit Hælsed tilbage. Derpaa rejste den unge Mand til en anden By, hvor han tjente sig godt op.

Nu — 25 Aar efter — har i Følge „Kalk. Amtstid.“ han og Hustru stænket 1250 Kr. til gode Formaal i Hjerring By, hvilket netop er den modtagne Sum med Renter og Renter Rente. 1000 Kr. overlades Bestyrelsen for de fattiges Kasse i Hjerring til Etifelle af et Legat til Egehjælp, de øvrige Renge har den anonyme giber overgivet Red. Carlsen til at starte en Udfdeling af Hjelpeforeningen „Spæde Børns Vel“ for og til at hjælpe denne Forening over de første Vanskeligheder.

HOMES FOR THOUSANDS

One and a quarter million acres to be opened to settlement on the

SHOSHONE RESERVATION

Dates of registration July 16th to 31st.

EXCURSION RATES

Low rates from all points, less than one fare for the round trip from Chicago, daily July 12th to 29th via

The only all rail route to Shoshoni, Wyo., the reservation border.

S. F. MILLER, A. G. F. & P. A., Chicago & Northwestern Ry., Omaha, Neb.:

Please send to my address pamphlets, maps and information concerning the opening of the Shoshone or Wind River reservation to settlement.

(Cut out this Coupon)

“Follow the Flag”

Specials Canadian Points

Sold Daily-long limits.

Ask WABASH CITY OFFICE 1691 Farnam

Or Address Harry E. Moores G. A. P. D. Omaha, Nebr.

Low Rates New England Points

Sold Daily in June, July 18, Aug. 8 and 22, Sept. 5 and 19

Ask WABASH CITY OFFICE 1691 Farnam

Or Address Harry E. Moores, G. A. P. D. Omaha, Nebr.

THE LARGEST CROPS IN THE WORLD

are raised nearly every year in the country along the Soo Line in North Dakota and Northern Minnesota. Wheat generally yields from 30 to 35 bushels per acre; manure wheat as high as 45 bushels per acre and over; flax often over 20 bushels per acre on first breaking; other crops in small kind stock raising. Free homesteads still left in the western part. Fine lands can be had at from \$5.00 to \$15.00 per acre on easy terms. Low rates for landowners and settlers alike. For descriptive folders, write to W. R. CALLAWAY, Gen'l. Pass. Agent, MINNEAPOLIS, MINN.

Do You Go Fishing or Hunting?

VACATION DAYS can not be spent to better advantage than at some beautiful lake in Northern Wisconsin enjoying the healthy attraction of outdoor life.

If you have ever inspected a map of Northern Wisconsin, you have undoubtedly observed that hundreds of the most beautiful lakes are adjacent to the

NORTH - WESTERN LINE

At many of these lakes are summer cottages and hotels providing excellent accommodations at reasonable prices. Then again if a camping party wishes, they may drive a few miles inland and enjoy practically a virgin field

Trout, Pikes, Bass and Muskellunge will be found at almost any of the Northern Wisconsin resorts.

For Booklet showing maps of the fishing localities, list of hotels and prices or any assistance you may desire in finding a desirable location call on or address,

T. W. TEASDALE, GENERAL PASSENGER AGENT, ST. PAUL, MINN.

JORD, HAV OG HIMMEL.

Af Henry Davenport Northrop, Dr. theol. Denne sjældne Bog giver en særdeles fyldig og nøjagtig Beskrivelse af alt, hvad der er vidunderligt paa alle Jordklodens Kontinenter, i Verdenshavene og paa Stjernehimlen. Ualmindelig læsrig, interessant og spændende. Sædvanlig Pris hos andre er \$2.75, hos os kun \$1.20. Samme Pris paa Engelsk.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.